

Arrest

nr. 274 585 van 24 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit San Salvador.

Sinds 2004 woonde u er in de colonia Antiguo Cuzcatlan.

U behaalde een masterdiploma financiën. U werkte sinds 2013 als aankoper voor het bedrijf La Geo, in de colonia Utila in Santa Tecla. (...) werd in 2014 door uw bedrijf aangenomen. Jullie kregen een relatie en huwden op 9 juli 2016, waarna (...) bij u, uw ouders en uw zus in jullie huis in Antiguo Cuzcatlan introk.

Op 1 september 2017 werd jullie dochter (...) in San Salvador geboren. Nog in 2017 verhuisden uw ouders en uw zus naar de colonia Lomas de Versailles, tevens in San Salvador en bleef u met uw gezin alleen achter in het huis in Antiguo Cuzcatlan.

Op 1 juni 2019 werd uw echtgenote door een lid van de bende MS 13 benaderd toen ze samen met uw dochter inkopen deed. Het bendelid duwde een revolver tegen haar ribben en bedreigde haar door te zeggen dat hij wist wie zij en haar echtgenoot waren en dat hij haar niet meer wilde zien in de colonia.

Uw vrouw was op het moment van het incident zwanger, kort nadien werd een miskraam vastgesteld bij haar.

Na dit incident besloten jullie om bij uw ouders in te trekken. Jullie bleven naar het werk pendelen, onder begeleiding van uw vader en op onregelmatige tijdstippen.

Op 3 december 2019 vertrok u samen met uw vrouw en kind vanop de luchthaven van San Salvador naar België, waar u op 4 december aankwam. U diende samen met uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 10 december 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort; het paspoort van uw echtgenote; het paspoort van uw dochter; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw echtgenote; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw echtgenote; de geboorteakte van uw dochter; uw uittreksel uit het strafregister; het uittreksel uit het strafregister van uw echtgenote; jullie huwelijksakte; een overzicht van jullie reisroute van San Salvador naar Brussel van het reisbureau Asetur; vliegtickets; medische documenten in verband met de zwangerschap en miskraam van uw echtgenote; documenten met betrekking tot jullie ontslag bij La Geo, dd. 30.11.2019; een psychologisch attest dd. 09.02.2021 waaruit blijkt dat op die datum een afspraak bij haar had.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U stelt dat u psychologische problemen ondervindt als gevolg van het trauma dat de bedreiging van uw echtgenote en dochter en het verlies van jullie kind hebben veroorzaakt (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud nog maar één consultatie had gehad bij een psycholoog (ibid.). Dit blijkt ook uit het door u neergelegde attest dd. 09.02.2021. Er wordt geen diagnose gesteld en evenmin bevat het document informatie over uw symptomen of een verder behandelingsplan. Uit dit document kan bijgevolg niet worden afgeleid dat u niet in staat bent om coherente verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit het verslag van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was tot het afleggen van coherente verklaringen.

Gelet op wat voorafgaat is het CGVS dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen bezwaarlijk kunnen volstaan om te besluiten dat u werkelijk niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenote, (...), ter zake werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u El Salvador hebt verlaten omdat u op 1 juni 2019 door een bendelid van bende MS 13 werd bedreigd. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in dit verband.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de bende door wie u wordt vervolgd, MS 13, zeer beperkt is. Zo weet u niet waar het hoofdkwartier van deze bende in uw wijk is gelegen en kunt u geen enkele naam geven van bendeleden, bendeleiders of mensen die met deze bende in de problemen kwamen (CGVS, p. 9). Ook weet u niets over het bendelid is dat u persoonlijk heeft bedreigd (CGVS, p. 12). Indien u werkelijk in MS 13-territorium woonde en door deze bende persoonlijk werd bedreigd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van deze bende.

Daarnaast valt het op dat u en uw echtgenoot er niet in slagen om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de reden waarom u door de bende MS in de colonia Antigua Cuzcatlan werd bedreigd. U stelt dat het bendelid u vertelde dat hij niet wilde dat u zich nog in de wijk zou vertonen en dat hij u, uw echtgenoot en uw dochter zou doden indien hij u er wel nog zag (CGVS, p. 12-13). Gevraagd waarom het problematisch was voor dit bendelid dat u in Antigua Cuzcatlan woonde, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 13). Nochtans verklaarde uw echtgenoot toen hij in het kader van zijn persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd gevraagd waarom u werd bedreigd, dat jullie er zeker van zijn dat u bedreigd werd omdat u afkomstig bent uit een gebied waar bende 18 de controle had (CGVS echtgenoot, p. 15). Het is dan ook vreemd dat u dit niet als reden opgeeft wanneer u wordt gevraagd waarom uw aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan problematisch was voor dit bendelid.

Bovendien is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat een bendelid van MS 13 in juni 2019 zonder enige aanleiding plots aanstoot zou nemen aan uw aanwezigheid in de colonia Antigua Cuzcatlan, waar u al sinds begin 2016 verbleef in de woning van (...) en zijn familie (CGVS, p. 8 en 12-13). Voor het incident op 1 juni 2019 werd u immers nooit eerder door een bendelid van MS 13 aangesproken in colonia Antigua Cuzcatlan (CGVS, p. 13). Ook uw echtgenoot, die er al sinds 2004 woonde, werd nooit persoonlijk bedreigd door een bendelid (CGVS echtgenoot, p. 15 en CGVS, p. 13). Indien uw aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan door de daar aanwezige bende MS werkelijk als problematisch werd gepercipieerd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij dit al eerder aan u of uw echtgenoot zouden hebben laten blijken. In een poging dit te verklaren, stellen u en uw echtgenoot dat de aanwezigheid van deze bende vroeger niet zo groot was en dat zij hun territorium en controle geleidelijk aan hebben uitgebreid (CGVS echtgenoot, p. 15 en CGVS, p. 13). Nochtans verklaart u ook dat de bendeleden wel degelijk al hun territorium in het gebied aan het veroveren waren toen u er zich vestigde en dat u ongeveer een jaar na uw verhuis de eerste keer een bendelid op straat zag (CGVS, p. 13). Nog verklaart u dat er zich in de jaren die volgden verschillende incidenten voordeden, zoals schietpartijen, moorden, overvallen en afpersingen (ibid.). Uit deze verklaringen blijkt dat de bende MS 13 wel degelijk al enkele jaren aanwezig was in uw wijk en dat zij er al verschillende gewelddadige feiten hadden gepleegd voor u op 1 juni 2019 zou zijn bedreigd.

Maar zelfs indien bende MS pas recent actief en gewelddadig werd in uw wijk dan nog is het vreemd en ongeloofwaardig dat zij zo lang na uw verhuis naar de wijk nog een probleem zouden maken van het feit dat u in Antigua Cuzcatlan woonde, terwijl u al in die wijk woonde voor ze er aan belang en macht wonnen. Uw echtgenoot tracht dit te verklaren door te stellen dat jullie vroeger meer op het werk waren en dat jullie pas in 2019 meer thuis waren in het weekend (CGVS echtgenoot, p. 15). Deze verklaring is echter niet dienstig aangezien hij al sinds 2004 en u al sinds 2016 in de wijk woonde en er dus redelijkerwijze kan worden verondersteld dat de bende MS al eerder op de hoogte was van het feit dat u in deze wijk woonde en al eerder de gelegenheid had om jullie daarmee te confronteren. Zeker aangezien u sinds 2014 werkzaam was voor het bedrijf La Geo, dat net als de wijk waar u met uw echtgenoot woonde in MS 13-territorium lag, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze bende wist wie u was, waar u woonde en voldoende gelegenheid had om u al voor juni 2019 te confronteren (zie CGVS, p. 14 en zie CGVS echtgenoot, p. 16).

Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u en uw echtgenoot na het incident op 1 juni 2019 tot november 2019 bleven werken voor het bedrijf La Geo dat in gebied lag dat onder controle stond van de bende MS 13 (CGVS, p. 10). Bovendien is dit gebied volgens u en uw echtgenoot gevaarlijk (CGVS, p. 10 en CGVS echtgenoot, p. 16). Zelfs al werd u op weg naar het werk begeleid door uw schoonvader en ging u werken op onregelmatige tijdstippen, dan nog kan er, indien u werkelijk op 1 juni 2019 werd aangevallen door een bendelid van MS 13 dat er mee dreigde om u en uw

gezin te vermoorden als hij u nog opmerkte, redelijkerwijze worden verondersteld dat u het risico niet zou lopen om zich dagelijks in MS 13 territorium te begeven om te gaan werken (CGSV, p. 9-10). Daarenboven bleef u uw dochtertje, dat ook door dit bendelid met de dood was bedreigd, meenemen naar de opvang op uw werkplaats, dat dus in een gevaarlijke wijk lag waar MS 13 actief was, hoewel u na de aanval bij uw schoonouders bent ingetrokken en zij zich dus over haar konden bekommeren (CGVS, p. 10). Hiernaar gevraagd stelt u dat uw schoonmoeder soms iets moest doen in het huis en dat u jullie de opvang niet van uw dochter wilden afnemen omdat zij daar al ging van toen zij klein was (ibid.). Indien het leven van uw tweejarige dochter werkelijk in gevaar was wegens de bedreigingen die MS 13 ten aanzien van haar had geuit kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u haar niet aan gevaar zou blootstellen door haar dagelijks mee te nemen naar een gevaarlijk gebied waar MS 13 actief is, louter omdat uw schoonmoeder soms klusjes moet doen en u uw kind de opvang niet wou ontzeggen. Het feit dat u en uw echtgenoot niet enkel bleven doorwerken maar dat u ook uw dochter bleef meenemen naar de opvang van het werk, ondermijnt dus in ernstige mate de vrees die u beweert te koesteren ten aanzien van uzelf en uw gezin.

Ten slotte wordt opgemerkt dat het zeer vreemd is dat u niet weet waar uw schoonouders, bij wie u verklaart tussen juni en november 2019 te hebben ondergedoken, precies wonen. Hiernaar gevraagd, stelt u louter dat ze in San Salvador wonen maar dat u zich de naam van de wijk niet meer herinnert (CGVS, p. 7). Indien u er werkelijk bent ondergedoken gedurende vijf maanden kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u weet in welke wijk u zich toen bevond, zeker aangezien u zich nog dagelijks vanuit deze wijk verplaatste naar uw werkplaats. Het feit dat u zich niet herinnert in welke wijk uw schoonouders woonden, doet ernstig twifelen aan uw verklaringen dat u er zelf hebt verbleven.

Op basis van al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de bende MS in Antiquo Cuzcatlan.

Voor wat betreft de problemen van uw schoonbroer (...) met bende 18 die hem, uw zus (...) en uw moeder (...) er toe hebben aangezet El Salvador in oktober 2019 te ontvluchten en naar België te reizen, dient te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden beoordeeld. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen geen verband houden met u of uw gezin. Zo woonde u niet meer bij uw moeder, zus en schoonbroer toen deze problemen zich stelden (CGVS, p. 6). Ook blijkt uw kennis over hun problemen zeer beperkt. Zo weet u niet waarom uw schoonbroer door de bende 18 werd gevisieerd (CGVS, p. 5-6). Met betrekking tot het incident waarvan u beweert dat uw moeder in mei 2019 het slachtoffer werd, wordt opgemerkt dat u niet weet door wie uw moeder werd aangevallen, of ze bedreigd werd tijdens de beroving, of deze aanval iets te maken heeft met Byron en of er een specifieke reden was waarom uw moeder toen werd gevisieerd (CGVS, p. 5-6). Gevraagd of de reden voor de komst van uw moeder, zus en schoonbroer iets te maken heeft met de reden voor uw eigen vertrek, verklaart u vaagweg dat jullie slachtoffers werden van verschillende vormen van geweld en dat het, hoewel jullie apart woonden, op jullie beiden een invloed had (CGVS, p. 6). Bovendien stelt uw echtgenoot dat u nooit persoonlijke problemen hebt gehad met bende 18 (CGVS echtgenoot, p. 15). Uit uw verklaringen noch uit die van uw echtgenoot blijkt dat u zelf een persoonlijke vrees voor vervolging koestert voor bende 18 of als gevolg van de redenen waarom uw moeder, zus en schoonbroer naar België zijn vertrokken, een reëel risico op ernstige schade loopt.

In verband met de problemen die uw gezin, met name uw broer, zou gehad hebben met bendes toen u nog bij uw moeder woonde, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen in verband met deze incidenten evenmin blijkt dat u als gevolg van deze incidenten op heden een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt. U verklaart namelijk dat uw broer in 2009 korte tijd werd vastgehouden door een bende en dat er hem sindsdien niets meer is overkomen (CGVS, p. 7). Bovendien verblijft uw broer op heden nog steeds in San Salvador (ibid.). In 2011 en 2012 zou er een lijk van een bendelid van bende 18 door bende MS voor jullie deur zijn achtergelaten (CGVS, p. 6). Buren vertelden jullie dat de bende daarmee een boodschap wou geven, maar u stelt het nooit begrepen te hebben en u weet niet waarom bende MS uw familie een boodschap wilde geven (ibid.). U verklaart bovendien dat u nooit persoonlijk bent bedreigd of aangesproken door een bende toen u nog bij uw moeder woonde (CGVS, p. 7). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u zelf als gevolg van de door u beschreven incidenten in 2009 en 2011-2012 een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Ten slotte dient, voor wat betreft het seksueel misbruik door uw vader waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest tussen uw negende en uw twaalfde levensjaar, te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen niet worden betwist door het CGVS (CGVS, p. 11). Aangezien u sinds uw dertiende niet

meer bij uw vader woont, u sindsdien gehuwd bent en een eigen gezin hebt gesticht en uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze feiten zich nadien nog hebben gesteld, wordt door het CGVS geconcludeerd dat er geen indicatie is dat bij een eventuele terugkeer naar El Salvador deze feiten zich zouden herhalen (ibid.). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat, hoewel u als gevolg van deze incidenten mentale problemen ervaart waarvoor u psychologische ondersteuning zoekt, niet dat uw mentale problemen van die aard zijn dat u als een gevolg hiervan in El Salvador in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld wordt met ernstige schade of dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegt in El Salvador (CGVS, p. 11).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u en uw echtgenoot neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met uw paspoort; het paspoort van uw echtgenoot; het paspoort van uw dochter; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw echtgenoot; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw echtgenoot; de geboorteakte van uw dochter; uw uittreksel uit het strafregister; het uittreksel uit het strafregister van uw echtgenoot en jullie huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze documenten enkel informatie bevatten omtrent jullie identiteit, nationaliteit en verwantschap, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het overzicht van jullie reisroute van San Salvador naar Brussel van het reisbureau Asetur en de vliegtickets tonen dan weer enkel aan dat jullie vanuit San Salvador naar Brussel zijn gevlogen, hetgeen evenmin in deze beslissing wordt betwist. Voor wat betreft de medische documenten in verband met uw zwangerschap en uw miskraam dient te worden opgemerkt dat deze documenten enkel aantonen dat u zwanger bent geweest en een miskraam hebt gehad, ook dit wordt in deze beslissing niet betwist. Deze documenten kunnen echter niet worden gebruikt om aan te tonen dat deze miskraam werd veroorzaakt door de bedreigingen die u op 1 juni 2019 zou hebben gekregen. Er dient immers te worden opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Voor wat betreft de financiële documenten dd. 30.11.2019 die betrekking hebben op jullie ontslag bij La Geo dient ten slotte worden opgemerkt dat jullie ontslag bij La Geo en de ontslagvergoeding die jullie vervolgens kregen, niet wordt betwist in deze beslissing. Uit het psychologische attest dd. 09.02.2021 blijkt dan weer enkel dat uw echtgenoot op die datum een afspraak had bij een psycholoog in België, hetgeen evenmin ter discussie staat.

Wat betreft de verwijzing van uw echtgenoot naar enkele documenten die via de advocaat aan onze diensten zouden worden bezorgd (dient te worden opgemerkt dat deze documenten onze diensten nooit

bereikt hebben. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een verzoek rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenoot dat deze documenten (documenten in verband met het huis van uw schoonvader, betalingsbewijzen van water en elektriciteit, de auto van uw echtgenoot), geen verband houden met uw beweerde vervolging door een bendelid van MS 13."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit San Salvador.

U woonde met uw ouders in de colonia Ciudad Delgado tot uw ouders rond uw tweede levensjaar uit elkaar gingen en uw moeder verhuisde. U bleef tot uw dertiende bij uw vader wonen in Ciudad Delgado. U werd in deze periode door uw vader misbruikt.

Toen u dertien jaar oud was, trok u permanent in bij uw moeder in de colonia Sierra Moreno in Soyapango, een wijk waar veel bendegerelateerd geweld plaatsvond. In 2011 werden uw broer en een vriend korte tijd meegenomen door onbekenden. Hierna vertrokken jullie uit de wijk. Jullie trokken naar de wijk Venezia waar een vermoord bendelid van de Bende 18 door bende MS 13 voor jullie deur werd achtergelaten. Hierna trokken jullie enkele maanden naar de colonia La Libertad voor jullie in de colonia Mejicanos San Alberto terecht kwamen, waar u vier jaar bleef wonen.

In 2014 begon u als administratief assistent te werken voor het bedrijf La Geo, in de colonia Utila in Santa Tecla. (...) werkte ook in dit bedrijf. Jullie kregen een relatie en begin 2016 trok u bij hem, zijn ouders en zijn zus in in hun huis in Antiguo Cuzcatlan. Jullie huwden op 9 juli 2016.

Op 1 september 2017 werd jullie dochter (...) in San Salvador geboren. Nog in 2017 verhuisden uw schoonouders en uw schoonzus naar de colonia Lomas de Versailles, tevens in San Salvador en bleef u met uw gezin alleen achter in het huis in Antiguo Cuzcatlan.

Op 1 juni 2019 werd u door een lid van de bende MS 13 benaderd toen u samen met uw dochter inkopen deed. Het bendelid duwde een revolver tegen uw ribben en bedreigde u door te zeggen dat hij wist wie u en uw echtgenoot waren en dat hij u niet meer wilde zien in de colonia.

U was op het moment van het incident zwanger, kort nadien werd een miskraam vastgesteld bij u.

Na dit incident besloten jullie om bij uw schoonouders in te trekken. Jullie bleven naar het werk pendelen, onder begeleiding van uw schoonvader en op onregelmatige tijdstippen.

In januari 2019 werd uw moeder (...) in haar huis aangevallen door bendeleden die naar uw schoonbroer (...), die samen met uw zus (...) bij uw moeder inwoonde, op zoek waren. In mei 2019 werd uw moeder door onbekenden aangevallen en in oktober 2019 reisde uw moeder samen uw zus en schoonbroer naar België, waar ze een verzoek om internationale bescherming indienden.

Op 3 december 2019 vertrok u samen met uw man en kind vanop de luchthaven van San Salvador ook naar België, waar u op 4 december aankwam. U diende samen met uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 10 december 2019. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort; het paspoort van uw echtgenoot; het paspoort van uw dochter; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw echtgenoot; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw echtgenoot; de geboorteakte van uw dochter; uw uittreksel uit het

strafregister; het uittreksel uit het strafregister van uw echtgenoot; jullie huwelijksakte; een overzicht van jullie reisroute van San Salvador naar Brussel van het reisbureau Asetur; vliegtickets; medische documenten in verband met uw zwangerschap en miskraam; documenten met betrekking tot jullie ontslag bij La Geo, dd. 30.11.2019; een psychologisch attest dd. 09.02.2021 waaruit blijkt dat uw echtgenoot op die datum een afspraak bij haar had.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U stelt dat u psychologische problemen ondervindt als gevolg van wat u in El Salvador hebt meegemaakt (CGVS, p. 11). U legt echter geen documenten neer om deze psychologische problemen te bewijzen. Uit uw verklaringen blijkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud nog geen psychologische bijstand had gekregen en nadien werden aan het CGVS ook geen bewijzen in die zin overgemaakt. Bovendien blijkt uit het verslag van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was tot het afleggen van coherente verklaringen.

Gelet op wat voorafgaat is het CGVS dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen bezwaarlijk kunnen volstaan om te besluiten dat u werkelijk niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u El Salvador hebt verlaten omdat u op 1 juni 2019 door een bendelid van bende MS 13 werd bedreigd. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in dit verband.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de bende door wie u wordt vervolgd, MS 13, zeer beperkt is. Zo weet u niet waar het hoofdkwartier van deze bende in uw wijk is gelegen en kunt u geen enkele naam geven van bendeleden, bendeleiders of mensen die met deze bende in de problemen kwamen (CGVS, p. 9). Ook weet u niets over het bendelid is dat u persoonlijk heeft bedreigd (CGVS, p. 12). Indien u werkelijk in MS 13-territorium woonde en door deze bende persoonlijk werd bedreigd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van deze bende.

Daarnaast valt het op dat u en uw echtgenoot er niet in slagen om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de reden waarom u door de bende MS in de colonia Antigua Cuzcatlan werd bedreigd. U stelt dat het bendelid u vertelde dat hij niet wilde dat u zich nog in de wijk zou vertonen en dat hij u, uw echtgenoot en uw dochter zou doden indien hij u er wel nog zag (CGVS, p. 12-13). Gevraagd waarom het problematisch was voor dit bendelid dat u in Antigua Cuzcatlan woonde, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 13). Nochtans verklaarde uw echtgenoot toen hij in het kader van zijn persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd gevraagd waarom u werd bedreigd, dat jullie er zeker van zijn dat u bedreigd werd omdat u afkomstig bent uit een gebied waar bende 18 de controle had (CGVS echtgenoot, p. 15). Het is dan ook vreemd dat u dit niet als reden opgeeft wanneer u wordt gevraagd waarom uw aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan problematisch was voor dit bendelid.

Bovendien is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat een bendelid van MS 13 in juni 2019 zonder enige aanleiding plots aanstoot zou nemen aan uw aanwezigheid in de colonia Antigua Cuzcatlan, waar u al sinds begin 2016 verbleef in de woning van (...) en zijn familie (CGVS, p. 8 en 12-13). Voor het incident op 1 juni 2019 werd u immers nooit eerder door een bendelid van MS 13 aangesproken in colonia Antigua Cuzcatlan (CGVS, p. 13). Ook uw echtgenoot, die er al sinds 2004 woonde, werd nooit persoonlijk bedreigd door een bendelid (CGVS echtgenoot, p. 15 en CGVS, p. 13). Indien uw aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan door de daar aanwezige bende MS werkelijk als problematisch werd gepercipieerd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij dit al eerder aan u of uw echtgenoot zouden hebben laten blijken. In een poging dit te verklaren, stellen u en uw echtgenoot dat de aanwezigheid van deze bende

vroeger niet zo groot was en dat zij hun territorium en controle geleidelijk aan hebben uitgebreid (CGVS echtgenoot, p. 15 en CGVS, p. 13). Nochtans verklaart u ook dat de bendeleden wel degelijk al hun territorium in het gebied aan het veroveren waren toen u er zich vestigde en dat u ongeveer een jaar na uw verhuis de eerste keer een bendelid op straat zag (CGVS, p. 13). Nog verklaart u dat er zich in de jaren die volgden verschillende incidenten voordeden, zoals schietpartijen, moorden, overvallen en afpersingen (ibid.). Uit deze verklaringen blijkt dat de bende MS 13 wel degelijk al enkele jaren aanwezig was in uw wijk en dat zij er al verschillende gewelddadige feiten hadden gepleegd voor u op 1 juni 2019 zou zijn bedreigd.

Maar zelfs indien bende MS pas recent actief en gewelddadig werd in uw wijk dan nog is het vreemd en ongeloofwaardig dat zij zo lang na uw verhuis naar de wijk nog een probleem zouden maken van het feit dat u in Antiquo Cuzcatlan woonde, terwijl u al in die wijk woonde voor ze er aan belang en macht wonnen. Uw echtgenoot tracht dit te verklaren door te stellen dat jullie vroeger meer op het werk waren en dat jullie pas in 2019 meer thuis waren in het weekend (CGVS echtgenoot, p. 15). Deze verklaring is echter niet dienstig aangezien hij al sinds 2004 en u al sinds 2016 in de wijk woonde en er dus redelijkerwijze kan worden verondersteld dat de bende MS al eerder op de hoogte was van het feit dat u in deze wijk woonde en al eerder de gelegenheid had om jullie daarmee te confronteren. Zeker aangezien u sinds 2014 werkzaam was voor het bedrijf La Geo, dat net als de wijk waar u met uw echtgenoot woonde in MS 13-territorium lag, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze bende wist wie u was, waar u woonde en voldoende gelegenheid had om u al voor juni 2019 te confronteren (zie CGVS, p. 14 en zie CGVS echtgenoot, p. 16).

Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u en uw echtgenoot na het incident op 1 juni 2019 tot november 2019 bleven werken voor het bedrijf La Geo dat in gebied lag dat onder controle stond van de bende MS 13 (CGVS, p. 10). Bovendien is dit gebied volgens u en uw echtgenoot gevaarlijk (CGVS, p. 10 en CGVS echtgenoot, p. 16). Zelfs al werd u op weg naar het werk begeleid door uw schoonvader en ging u werken op onregelmatige tijdstippen, dan nog kan er, indien u werkelijk op 1 juni 2019 werd aangevallen door een bendelid van MS 13 dat er mee dreigde om u en uw gezin te vermoorden als hij u nog opmerkte, redelijkerwijze worden verondersteld dat u het risico niet zou lopen om zich dagelijks in MS 13 territorium te begeven om te gaan werken (CGSV, p. 9-10). Daarenboven bleef u uw dochtertje, dat ook door dit bendelid met de dood was bedreigd, meenemen naar de opvang op uw werkplaats, dat dus in een gevaarlijke wijk lag waar MS 13 actief was, hoewel u na de aanval bij uw schoonouders bent ingetrokken en zij zich dus over haar konden bekommeren (CGVS, p. 10). Hiernaar gevraagd stelt u dat uw schoonmoeder soms iets moest doen in het huis en dat u jullie de opvang niet van uw dochter wilden afnemen omdat zij daar al ging van toen zij klein was (ibid.). Indien het leven van uw tweejarige dochter werkelijk in gevaar was wegens de bedreigingen die MS 13 ten aanzien van haar had geuit kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u haar niet aan gevaar zou blootstellen door haar dagelijks mee te nemen naar een gevaarlijk gebied waar MS 13 actief is, louter omdat uw schoonmoeder soms klusjes moet doen en u uw kind de opvang niet wou ontzeggen. Het feit dat u en uw echtgenoot niet enkel bleven doorwerken maar dat u ook uw dochter bleef meenemen naar de opvang van het werk, ondermijnt dus in ernstige mate de vrees die u beweert te koesteren ten aanzien van uzelf en uw gezin.

Ten slotte wordt opgemerkt dat het zeer vreemd is dat u niet weet waar uw schoonouders, bij wie u verklaart tussen juni en november 2019 te hebben ondergedoken, precies wonen. Hiernaar gevraagd, stelt u louter dat ze in San Salvador wonen maar dat u zich de naam van de wijk niet meer herinnert (CGVS, p. 7). Indien u er werkelijk bent ondergedoken gedurende vijf maanden kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u weet in welke wijk u zich toen bevond, zeker aangezien u zich nog dagelijks vanuit deze wijk verplaatste naar uw werkplaats. Het feit dat u zich niet herinnert in welke wijk uw schoonouders woonden, doet ernstig twifelen aan uw verklaringen dat u er zelf hebt verbleven.

Op basis van al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de bende MS in Antiquo Cuzcatlan.

Voor wat betreft de problemen van uw schoonbroer (...) met bende 18 die hem, uw zus (...) en uw moeder (...) er toe hebben aangezet El Salvador in oktober 2019 te ontvluchten en naar België te reizen, dient te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden beoordeeld. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen geen verband houden met u of uw gezin. Zo woonde u niet meer bij uw moeder, zus en schoonbroer toen deze problemen zich stelden (CGVS, p. 6). Ook blijkt uw kennis over hun problemen zeer beperkt. Zo weet u niet waarom uw schoonbroer door de bende 18 werd gevisieerd (CGVS, p. 5-6). Met betrekking tot het incident waarvan u beweert dat uw moeder in mei 2019

het slachtoffer werd, wordt opgemerkt dat u niet weet door wie uw moeder werd aangevallen, of ze bedreigd werd tijdens de beroving, of deze aanval iets te maken heeft met Byron en of er een specifieke reden was waarom uw moeder toen werd geviseerd (CGVS, p. 5-6). Gevraagd of de reden voor de komst van uw moeder, zus en schoonbroer iets te maken heeft met de reden voor uw eigen vertrek, verklaart u vaagweg dat jullie slachtoffers werden van verschillende vormen van geweld en dat het, hoewel jullie apart woonden, op jullie beiden een invloed had (CGVS, p. 6). Bovendien stelt uw echtgenoot dat u nooit persoonlijke problemen hebt gehad met bende 18 (CGVS echtgenoot, p. 15). Uit uw verklaringen noch uit die van uw echtgenoot blijkt dat u zelf een persoonlijke vrees voor vervolging koestert voor bende 18 of als gevolg van de redenen waarom uw moeder, zus en schoonbroer naar België zijn vertrokken, een reëel risico op ernstige schade loopt.

In verband met de problemen die uw gezin, met name uw broer, zou gehad hebben met bendes toen u nog bij uw moeder woonde, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen in verband met deze incidenten evenmin blijkt dat u als gevolg van deze incidenten op heden een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt. U verklaart namelijk dat uw broer in 2009 korte tijd werd vastgehouden door een bende en dat er hem sindsdien niets meer is overkomen (CGVS, p. 7). Bovendien verblijft uw broer op heden nog steeds in San Salvador (ibid.). In 2011 en 2012 zou er een lijk van een bendelid van bende 18 door bende MS voor jullie deur zijn achtergelaten (CGVS, p. 6). Buren vertelden jullie dat de bende daarmee een boodschap wou geven, maar u stelt het nooit begrepen te hebben en u weet niet waarom bende MS uw familie een boodschap wilde geven (ibid.). U verklaart bovendien dat u nooit persoonlijk bent bedreigd of aangesproken door een bende toen u nog bij uw moeder woonde (CGVS, p. 7). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u zelf als gevolg van de door u beschreven incidenten in 2009 en 2011-2012 een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Ten slotte dient, voor wat betreft het seksueel misbruik door uw vader waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest tussen uw negende en uw twaalfde levensjaar, te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen niet worden betwist door het CGVS (CGVS, p. 11). Aangezien u sinds uw dertiende niet meer bij uw vader woont, u sindsdien gehuwd bent en een eigen gezin hebt gesticht en uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze feiten zich nadien nog hebben gesteld, wordt door het CGVS geconcludeerd dat er geen indicatie is dat bij een eventuele terugkeer naar El Salvador deze feiten zich zouden herhalen (ibid.). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat, hoewel u als gevolg van deze incidenten mentale problemen ervaart waarvoor u psychologische ondersteuning zoekt, niet dat uw mentale problemen van die aard zijn dat u als een gevolg hiervan in El Salvador in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld wordt met ernstige schade of dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegt in El Salvador (CGVS, p. 11).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang

verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisereerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden

om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u en uw echtgenoot neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met uw paspoort; het paspoort van uw echtgenoot; het paspoort van uw dochter; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw echtgenoot; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw echtgenoot; de geboorteakte van uw dochter; uw uittreksel uit het strafregister; het uittreksel uit het strafregister van uw echtgenoot en jullie huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze documenten enkel informatie bevatten omtrent jullie identiteit, nationaliteit en verwantschap, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het overzicht van jullie reisroute van San Salvador naar Brussel van het reisbureau Asetur en de vliegtickets tonen dan weer enkel aan dat jullie vanuit San Salvador naar Brussel zijn gevlogen, hetgeen evenmin in deze beslissing wordt betwist. Voor wat betreft de medische documenten in verband met uw zwangerschap en uw miskraam dient te worden opgemerkt dat deze documenten enkel aantonen dat u zwanger bent geweest en een miskraam hebt gehad, ook dit wordt in deze beslissing niet betwist. Deze documenten kunnen echter niet worden gebruikt om aan te tonen dat deze miskraam werd veroorzaakt door de bedreigingen die u op 1 juni 2019 zou hebben gekregen. Er dient immers te worden opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Voor wat betreft de financiële documenten dd. 30.11.2019 die betrekking hebben op jullie ontslag bij La Geo dient ten slotte worden opgemerkt dat jullie ontslag bij La Geo en de ontslagvergoeding die jullie vervolgens kregen, niet wordt betwist in deze beslissing. Uit het psychologische attest dd. 09.02.2021 blijkt dan weer enkel dat uw echtgenoot op die datum een afspraak had bij een psycholoog in België, hetgeen evenmin ter discussie staat.

Wat betreft de verwijzing van uw echtgenoot naar enkele documenten die via de advocaat aan onze diensten zouden worden bezorgd (dient te worden opgemerkt dat deze documenten onze diensten nooit bereikt hebben. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een verzoek rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenoot dat deze documenten (documenten in verband met het huis van uw schoonvader, betalingsbewijzen van water en elektriciteit, de auto van uw echtgenoot), geen verband houden met uw beweerde vervolging door een bendelid van MS 13.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en

48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus onder toepassing van artikel 48/4, § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u El Salvador hebt verlaten omdat u op 1 juni 2019 door een bendelid van bende MS 13 werd bedreigd. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in dit verband.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de bende door wie u wordt vervolgd, MS 13, zeer beperkt is. Zo weet u niet waar het hoofdkwartier van deze bende in uw wijk is gelegen en kunt u geen enkele naam geven van bendeleden, bendeleiders of mensen die met deze bende in de problemen kwamen (CGVS, p. 9). Ook weet u niets over het bendelid is dat u persoonlijk heeft bedreigd (CGVS, p. 12). Indien u werkelijk in MS 13-territorium woonde en door deze bende persoonlijk werd bedreigd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van deze bende.

Daarnaast valt het op dat u en uw echtgenoot er niet in slagen om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de reden waarom u door de bende MS in de colonia Antigua Cuzcatlan werd bedreigd. U stelt dat het bendelid u vertelde dat hij niet wilde dat u zich nog in de wijk zou vertonen en dat hij u, uw echtgenoot en uw dochter zou doden indien hij u er wel nog zag (CGVS, p. 12-13). Gevraagd waarom het problematisch was voor dit bendelid dat u in Antigua Cuzcatlan woonde, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 13). Nochtans verklaarde uw echtgenoot toen hij in het kader van zijn persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd gevraagd waarom u werd bedreigd, dat jullie er zeker van zijn dat u bedreigd werd omdat u afkomstig bent uit een gebied waar bende 18 de controle had (CGVS echtgenoot, p. 15). Het is dan ook vreemd dat u dit niet als reden opgeeft wanneer u wordt gevraagd waarom uw aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan problematisch was voor dit bendelid.

Bovendien is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat een bendelid van MS 13 in juni 2019 zonder enige aanleiding plots aanstoot zou nemen aan uw aanwezigheid in de colonia Antigua Cuzcatlan, waar u al sinds begin 2016 verbleef in de woning van (...) en zijn familie (CGVS, p. 8 en 12-13). Voor het incident op 1 juni 2019 werd u immers nooit eerder door een bendelid van MS 13 aangesproken in colonia Antigua Cuzcatlan (CGVS, p. 13). Ook uw echtgenoot, die er al sinds 2004 woonde, werd nooit persoonlijk bedreigd door een bendelid (CGVS echtgenoot, p. 15 en CGVS, p. 13). Indien uw aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan door de daar aanwezige bende MS werkelijk als problematisch werd gepercipieerd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij dit al eerder aan u of uw echtgenoot zouden hebben laten blijken. In een poging dit te verklaren, stellen u en uw echtgenoot dat de aanwezigheid van deze bende vroeger niet zo groot was en dat zij hun territorium en controle geleidelijk aan hebben uitgebreid (CGVS echtgenoot, p. 15 en CGVS, p. 13). Nochtans verklaart u ook dat de bendeleden wel degelijk al hun territorium in het gebied aan het veroveren waren toen u er zich vestigde en dat u ongeveer een jaar na uw verhuis de eerste keer een bendelid op straat zag (CGVS, p. 13). Nog verklaart u dat er zich in de jaren die volgden verschillende incidenten voordeden, zoals schietpartijen, moorden, overvallen en afpersingen (ibid.). Uit deze verklaringen blijkt dat de bende MS 13 wel degelijk al enkele jaren aanwezig was in uw wijk en dat zij er al verschillende gewelddadige feiten hadden gepleegd voor u op 1 juni 2019 zou zijn bedreigd.

Maar zelfs indien bende MS pas recent actief en gewelddadig werd in uw wijk dan nog is het vreemd en ongeloofwaardig dat zij zo lang na uw verhuis naar de wijk nog een probleem zouden maken van het feit dat u in Antigua Cuzcatlan woonde, terwijl u al in die wijk woonde voor ze er aan belang en macht wonnen. Uw echtgenoot tracht dit te verklaren door te stellen dat jullie vroeger meer op het werk waren en dat jullie pas in 2019 meer thuis waren in het weekend (CGVS echtgenoot, p. 15). Deze verklaring is echter niet dienstig aangezien hij al sinds 2004 en u al sinds 2016 in de wijk woonde en er dus redelijkerwijze kan worden verondersteld dat de bende MS al eerder op de hoogte was van het feit dat u in deze wijk woonde en al eerder de gelegenheid had om jullie daarmee te confronteren. Zeker aangezien u sinds 2014

werkzaam was voor het bedrijf La Geo, dat net als de wijk waar u met uw echtgenoot woonde in MS 13-territorium lag, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze bende wist wie u was, waar u woonde en voldoende gelegenheid had om u al voor juni 2019 te confronteren (zie CGVS, p. 14 en zie CGVS echtgenoot, p. 16).

Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u en uw echtgenoot na het incident op 1 juni 2019 tot november 2019 bleven werken voor het bedrijf La Geo dat in gebied lag dat onder controle stond van de bende MS 13 (CGVS, p. 10). Bovendien is dit gebied volgens u en uw echtgenoot gevaarlijk (CGVS, p. 10 en CGVS echtgenoot, p. 16). Zelfs al werd u op weg naar het werk begeleid door uw schoonvader en ging u werken op onregelmatige tijdstippen, dan nog kan er, indien u werkelijk op 1 juni 2019 werd aangevallen door een bendelid van MS 13 dat er mee dreigde om u en uw gezin te vermoorden als hij u nog opmerkte, redelijkerwijze worden verondersteld dat u het risico niet zou lopen om zich dagelijks in MS 13 territorium te begeven om te gaan werken (CGSV, p. 9-10). Daarenboven bleef u uw dochtertje, dat ook door dit bendelid met de dood was bedreigd, meenemen naar de opvang op uw werkplaats, dat dus in een gevaarlijke wijk lag waar MS 13 actief was, hoewel u na de aanval bij uw schoonouders bent ingetrokken en zij zich dus over haar konden bekommeren (CGVS, p. 10). Hiernaar gevraagd stelt u dat uw schoonmoeder soms iets moest doen in het huis en dat u jullie de opvang niet van uw dochter wilden afnemen omdat zij daar al ging van toen zij klein was (ibid.). Indien het leven van uw tweejarige dochter werkelijk in gevaar was wegens de bedreigingen die MS 13 ten aanzien van haar had geuit kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u haar niet aan gevaar zou blootstellen door haar dagelijks mee te nemen naar een gevaarlijk gebied waar MS 13 actief is, louter omdat uw schoonmoeder soms klusjes moet doen en u uw kind de opvang niet wou ontzeggen. Het feit dat u en uw echtgenoot niet enkel bleven doorwerken maar dat u ook uw dochter bleef meenemen naar de opvang van het werk, ondermijnt dus in ernstige mate de vrees die u beweert te koesteren ten aanzien van uzelf en uw gezin.

Ten slotte wordt opgemerkt dat het zeer vreemd is dat u niet weet waar uw schoonouders, bij wie u verklaart tussen juni en november 2019 te hebben ondergedoken, precies wonen. Hiernaar gevraagd, stelt u louter dat ze in San Salvador wonen maar dat u zich de naam van de wijk niet meer herinnert (CGVS, p. 7). Indien u er werkelijk bent ondergedoken gedurende vijf maanden kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u weet in welke wijk u zich toen bevond, zeker aangezien u zich nog dagelijks vanuit deze wijk verplaatste naar uw werkplaats. Het feit dat u zich niet herinnert in welke wijk uw schoonouders woonden, doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen dat u er zelf hebt verbleven.

Op basis van al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de bende MS in Antiquo Cuzcatlan.

Voor wat betreft de problemen van uw schoonbroer (...) met bende 18 die hem, uw zus (...) en uw moeder (...) er toe hebben aangezet El Salvador in oktober 2019 te ontvluchten en naar België te reizen, dient te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden beoordeeld. Uit uw verklaringen blijkt dat deze problemen geen verband houden met u of uw gezin. Zo woonde u niet meer bij uw moeder, zus en schoonbroer toen deze problemen zich stelden (CGVS, p. 6). Ook blijkt uw kennis over hun problemen zeer beperkt. Zo weet u niet waarom uw schoonbroer door de bende 18 werd gevisieerd (CGVS, p. 5-6). Met betrekking tot het incident waarvan u beweert dat uw moeder in mei 2019 het slachtoffer werd, wordt opgemerkt dat u niet weet door wie uw moeder werd aangevallen, of ze bedreigd werd tijdens de beroving, of deze aanval iets te maken heeft met Byron en of er een specifieke reden was waarom uw moeder toen werd gevisieerd (CGVS, p. 5-6). Gevraagd of de reden voor de komst van uw moeder, zus en schoonbroer iets te maken heeft met de reden voor uw eigen vertrek, verklaart u vaagweg dat jullie slachtoffers werden van verschillende vormen van geweld en dat het, hoewel jullie apart woonden, op jullie beiden een invloed had (CGVS, p. 6). Bovendien stelt uw echtgenoot dat u nooit persoonlijke problemen hebt gehad met bende 18 (CGVS echtgenoot, p. 15). Uit uw verklaringen noch uit die van uw echtgenoot blijkt dat u zelf een persoonlijke vrees voor vervolging koestert voor bende 18 of als gevolg van de redenen waarom uw moeder, zus en schoonbroer naar België zijn vertrokken, een reëel risico op ernstige schade loopt.

In verband met de problemen die uw gezin, met name uw broer, zou gehad hebben met bendes toen u nog bij uw moeder woonde, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen in verband met deze incidenten evenmin blijkt dat u als gevolg van deze incidenten op heden een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt. U verklaart namelijk dat uw broer in 2009 korte tijd werd vastgehouden door een bende en dat er hem sindsdien niets meer is overkomen (CGVS, p. 7). Bovendien verblijft uw broer op heden nog steeds in San Salvador (ibid.). In 2011 en 2012 zou er

een lijk van een bendelid van bende 18 door bende MS voor jullie deur zijn achtergelaten (CGVS, p. 6). Buren vertelden jullie dat de bende daarmee een boodschap wou geven, maar u stelt het nooit begrepen te hebben en u weet niet waarom bende MS uw familie een boodschap wilde geven (ibid.). U verklaart bovendien dat u nooit persoonlijk bent bedreigd of aangesproken door een bende toen u nog bij uw moeder woonde (CGVS, p. 7). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u zelf als gevolg van de door u beschreven incidenten in 2009 en 2011-2012 een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Ten slotte dient, voor wat betreft het seksueel misbruik door uw vader waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest tussen uw negende en uw twaalfde levensjaar, te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen niet worden betwist door het CGVS (CGVS, p. 11). Aangezien u sinds uw dertiende niet meer bij uw vader woont, u sindsdien gehuwd bent en een eigen gezin hebt gesticht en uit uw verklaringen nergens blijkt dat deze feiten zich nadien nog hebben gesteld, wordt door het CGVS geconcludeerd dat er geen indicatie is dat bij een eventuele terugkeer naar El Salvador deze feiten zich zouden herhalen (ibid.). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat, hoewel u als gevolg van deze incidenten mentale problemen ervaart waarvoor u psychologische ondersteuning zoekt, niet dat uw mentale problemen van die aard zijn dat u als een gevolg hiervan in El Salvador in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld wordt met ernstige schade of dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegt in El Salvador (CGVS, p. 11).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador:**

Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)

De door u en uw echtgenoot neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met uw paspoort; het paspoort van uw echtgenoot; het paspoort van uw dochter; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw echtgenoot; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw echtgenoot; de geboorteakte van uw dochter; uw uittreksel uit het strafregister; het uittreksel uit het strafregister van uw echtgenoot en jullie huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze documenten enkel informatie bevatten omtrent jullie identiteit, nationaliteit en verwantschap, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het overzicht van jullie reisroute van San Salvador naar Brussel van het reisbureau Asetur en de vliegtickets tonen dan weer enkel aan dat jullie vanuit San Salvador naar Brussel zijn gevlogen, hetgeen evenmin in deze beslissing wordt betwist. Voor wat betreft de medische documenten in verband met uw zwangerschap en uw miskraam dient te worden opgemerkt dat deze documenten enkel aantonen dat u zwanger bent geweest en een miskraam hebt gehad, ook dit wordt in deze beslissing niet betwist. Deze documenten kunnen echter niet worden gebruikt om aan te tonen dat deze miskraam werd veroorzaakt door de bedreigingen die u op 1 juni 2019 zou hebben gekregen. Er dient immers te worden opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Voor wat betreft de financiële documenten dd. 30.11.2019 die betrekking hebben op jullie ontslag bij La Geo dient ten slotte worden opgemerkt dat jullie ontslag bij La Geo en de ontslagvergoeding die jullie vervolgens kregen, niet wordt betwist in deze beslissing. Uit het psychologische attest dd. 09.02.2021 blijkt dan weer enkel dat uw echtgenoot op die datum een afspraak had bij een psycholoog in België, hetgeen evenmin ter discussie staat.

Wat betreft de verwijzing van uw echtgenoot naar enkele documenten die via de advocaat aan onze diensten zouden worden bezorgd (dient te worden opgemerkt dat deze documenten onze diensten nooit bereikt hebben. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een verzoek rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenoot dat deze documenten (documenten in verband met het huis van uw schoonvader, betalingsbewijzen van water en elektriciteit, de auto van uw echtgenoot), geen verband houden met uw beweerde vervolging door een bendelid van MS 13.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten

tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*").

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekers zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten verzoekers individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

Wat vooreerst de verwijzing naar hun psychologische kwetsbaarheid in het verzoekschrift betreft, merkt de Raad dat er ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen een psychologisch attest voorlag waaruit enkel bleek dat verzoeker op een gestelde datum een afspraak had bij een psycholoog in België en dat verzoekster hierbij niet kon aanwezig zijn. Uit het psychologisch attest dat met onderhavig verzoekschrift wordt neergelegd en voor de beide verzoekende partijen geldt, blijkt dat zij psychologisch werden opgevolgd.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde psychologische attesten geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekers hun land van herkomst verlieten. Een arts, en in dit geval een psycholoog, doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekers en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Uit de bewoordingen van de voorliggende attesten blijkt bovendien dat ze steunen op verzoekers' verklaringen en doen verder geen uitspraak over de cognitieve capaciteiten van verzoekers, noch over de impact van de door verzoekers aangegeven symptomen op de mogelijkheid om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure en de mogelijkheid van coherente en consistente verklaringen af te leggen. Uit de persoonlijke onderhouds is ook gebleken dat verzoekers in staat waren om uitgebreide verklaringen af te leggen en de vragen te begrijpen en te beantwoorden.

Verzoekers brengen in het kader van onderhavig verzoek geen attesten bij waaruit kan blijken dat zij met ernstige psychologische problemen kampen die een dermate impact hebben op hun cognitief vermogen dat zij niet in staat zouden zijn om verklaringen in verband met de door hen voorgehouden vrees of het risico dat zij menen te lopen in hun land van herkomst aan de asielinstanties voor te leggen en deze naar behoren toe te lichten.

Evenmin tonen verzoekers *in concreto* aan dat zij omwille van een vermeende psychologische kwetsbaarheid bij terugkeer naar hun land van herkomst dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd of dat zij hierdoor zullen worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling.

Met het louter verwijzen naar het incident met de bendeleden dat volgens verzoekers de miskraam van verzoekster heeft veroorzaakt, naar het bendegegeweld waarmee verzoekster rechtstreeks in verwickeld was en of waarvan zij getuige was, naar het feit dat zij ook het slachtoffer was van seksueel misbruik en verkrachting en tijdens het gehoor duidelijk aangaf hierover niet te willen praten, terwijl de *protection officer* hier toch vragen bij stelde en verzoekster het moeilijk kreeg, doen verzoekers geen afbreuk aan de pertinente en concrete motieven van de bestreden beslissingen. Een loutere verwijzing naar haar psychologische kwetsbaarheid, zonder de omvang en/of aard van haar psychische problemen *in concreto* aan te tonen, volstaat dan ook niet om de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen.

Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat de verschillen omtrent details of de manier waarop een evenement werd beleefd, logisch voortvloeit uit het feit dat zij twee verschillende personen zijn met elk een verschillend perspectief en niet meteen als tegenstrijdigheden hoeven te worden beschouwd, slagen verzoekers er evenmin in voorgaande pertinente vaststellingen te verklaren of te weerleggen.

Verzoekers leggen overigens tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom verzoekster door de bende MS in de colonia Antigua Cuzcatlan werd bedreigd hetgeen de kern van het asielrelaas en de reden voor hun vertrek uitmaakt. Verzoekster stelt dat het bendelid haar vertelde dat hij niet wilde dat zij zich nog in de wijk zou vertonen en dat hij verzoekster, verzoeker en hun dochter zou doden indien hij haar er wel nog zag (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13), maar geeft vervolgens aan niet te weten waarom het problematisch was voor dit bendelid dat verzoekster in Antigua Cuzcatlan woonde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Dit staat in schril contrast met de vaststelling dat verzoeker verklaarde dat zij er zeker van zijn dat verzoekster bedreigd werd omdat zij afkomstig is uit een gebied waar bende 18 de controle had (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

De argumentatie dat zij in staat zijn de bende te identificeren als MS 13 en dat verzoeker ook informatie geeft die kan worden verwacht in zijn situatie zoals een beschrijving van de fysieke eigenschappen zoals de kledij en gewoontes kan niet volstaan om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Indien verzoekster werkelijk in MS 13-territorium woonde en door deze bende persoonlijk werd bedreigd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij beter op de hoogte is van deze bende. Zo weet verzoekster niet waar het hoofdkwartier van deze bende in haar wijk is gelegen en kan zij geen enkele naam geven van bendeleden, bendeleiders of mensen die met deze bende in de problemen kwamen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Ook weet verzoekster niets over het bendelid is dat haar persoonlijk heeft bedreigd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). De stelling dat bendeleden nooit hun namen geven en het uitgesloten is dat zij hierover vragen zouden stellen omdat dit de aandacht op hen kan trekken, kan niet volstaan om een dergelijk fundamenteel gebrek aan kennis van verzoekster over deze bende te verklaren of te verschonen. De Raad stelt vast dat verzoeker overigens wel degelijk in staat bleek het lokale hoofdkwartier van de bende te lokaliseren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Ook de Raad acht het voorts niet aannemelijk dat een bendelid van MS 13 in juni 2019 zonder enige aanleiding plots aanstoot zou nemen aan verzoeksters aanwezigheid in de colonia Antigua Cuzcatlan, aangezien zij daar al sinds begin 2016 verbleef (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster p. 8, 12, 13). Voor het incident op 1 juni 2019 werden noch verzoekster noch verzoeker door een bendelid van MS 13 aangesproken in colonia Antigua Cuzcatlan (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 13).

Indien verzoeksters aanwezigheid in Antigua Cuzcatlan door de daar aanwezige bende MS werkelijk als problematisch werd gepercipieerd, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij dit al eerder aan hen zouden hebben laten blijken.

Waar verzoekers onder verwijzing naar de verklaringen van verzoeker voorhouden "*dat de omvang van het fenomeen gradueel groeide*" waardoor verzoekers wel in het vizier begonnen te staan omwille van de toename van de kracht en het belang van de bendes in de regio doen zij hier geen afbreuk aan.

Te meer verzoekster ook verklaarde dat de bendeleden wel degelijk al hun territorium in het gebied aan het veroveren waren toen zij er zich vestigde en dat zij ongeveer een jaar na haar verhuis de eerste keer een bendelid op straat zag en er zich in de jaren die volgden verschillende incidenten voordeden, zoals schietpartijen, moorden, overvallen en afpersingen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Uit deze verklaringen blijkt dat de bende MS 13 wel degelijk al enkele jaren aanwezig was in verzoeksters wijk en dat zij er al verschillende gewelddadige feiten hadden gepleegd voor zij op 1 juni 2019 zou zijn bedreigd. Zelfs indien de bende MS pas recent actief en gewelddadig werd in hun wijk dan nog is het ongeloofwaardig dat zij zo lang na haar verhuis naar de wijk nog een probleem zouden maken van het feit dat zij in Antigua Cuzcatlan woonde, aangezien zij al in die wijk woonde voor de bende er aan belang

en macht wonnen. Zeker aangezien verzoekster sinds 2014 werkzaam was voor het bedrijf La Geo, dat net als de wijk waar zij met verzoeker woonde in MS 13-territorium lag, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze bende wist wie zij was, waar zij woonde en voldoende gelegenheid had om haar al voor juni 2019 te confronteren (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 10, 14; Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9, 10, 16).

Waar verzoekers aanvoeren dat het verwachten dat zij de handelingen van hun belagers verklaren buitensporig is, dat de verwerende partij een profiel van de bende vooropstelt die niet conform is aan hun verklaringen en niet juridisch is onderbouwd en dat criminele bendes chaotisch te werk gaan en onvoorspelbaar zijn en dat de verwerende het tegenovergestelde niet aantoon, gaan zij voorbij aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen. De Raad brengt in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

De argumenten dat zij op dezelfde plaats werkten, waardoor ze zich samen naar het werk konden begeven, het een gesloten bedrijf was waar ook de kinderopvang was en waar zij de indruk hadden veilig te zijn, dat hun werkplaats veiliger was dan thuis, dat werk schaars en moeilijk te vinden is en er de nodige voorzorgsmaatregelen werden genomen zoals op onregelmatige tijdstippen gaan werken, zich verplaatsen in aanwezigheid van de schoonvader, nadenken over verschillende routes en uren in samenspraak met hun baas en dat een reis naar een ander continent gepland en voorbereid moet worden en financiële middelen moeten worden verzameld en zij niet meteen genoeg financiële middelen hadden om het land te verlaten, kan niet verklaren noch verschonen dat verzoekers na het incident op 1 juni 2019 tot november 2019 bleven werken voor het bedrijf La Geo dat in gebied lag dat onder controle stond van de bende MS 13 te meer verzoekers dit zelf gevaarlijk gebied achten (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 10; Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker p. 16). Zelfs al gingen verzoekers samen, werden zij op weg naar het werk begeleid door verzoekers vader, was het een gesloten bedrijf waar buitenstaanders geen toegang hadden en waar zich ook de kinderopvang bevond, gingen zij werken op onregelmatige tijdstippen, en werd er nagedacht over verschillende routes en uren in samenspraak met hun baas dan nog kan er, indien verzoekster werkelijk op 1 juni 2019 werd aangevallen door een bendelid van MS 13 dat er mee dreigde om haar en haar gezin te vermoorden als hij haar nog opmerkte, redelijkerwijze worden verondersteld dat zij het risico niet zou lopen om zich dagelijks in MS 13 territorium te begeven om te gaan werken (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 9-10). Daarenboven bleef verzoekster haar dochtertje, dat ook door dit bendelid met de dood was bedreigd, meenemen naar de opvang op haar werkplaats, dat dus in een gevaarlijke wijk lag waar MS 13 actief was, hoewel verzoekster na de aanval bij haar schoonouders is ingetrokken en zij zich dus over haar konden bekommeren (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster p. 10). Indien het leven van verzoeksters tweejarige dochter werkelijk in gevaar was wegens de bedreigingen die MS 13 ten aanzien van haar had geuit kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij haar niet aan gevaar zou blootstellen door haar dagelijks mee te nemen naar een gevaarlijk gebied waar MS 13 actief is. Het feit dat verzoekers niet enkel bleven doorwerken maar ook de dochter bleven meenemen naar de opvang van het werk, ondermijnt de vrees die zij beweren te koesteren.

Ook het aangevoerde financiële aspect kan niet volstaan om hun handelswijze te verschonen. Verzoeker gaf te kennen dat hij ongeveer iets meer dan 3000 dollar met zijn creditcard betaalde voor de reis met zijn eigen geld en in België toekwam met 7000 dollar (Verklaring DVZ van verzoeker, vragen 29 en 31, Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13). Ook gaf verzoeker te kennen dat zij in het verleden regelmatig naar de Verenigde Staten reisden voor toeristische bezoeken, waarvan de laatste keren in december 2018 en maart 2019 plaatsvonden (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13). Ook stelde verzoeker in 2016 paspoorten hebben aangevraagd voor hun reis naar Australië (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13).

Waar zij erop wijzen dat zij niet meteen genoeg financiële middelen hadden om het land te verlaten en dienden verder te werken om een acceptabele som te verzamelen en de reis te betalen, overtuigen zij gelet op voormelde vaststellingen niet. Zij tonen niet aan in een dermate precaire financiële situatie te hebben gezeten dat enigszins zou kunnen verantwoorden dat zij zichzelf en hun dochter aan een dergelijk risico zouden blijven onderwerpen. Zij wijzen er overigens zelf op dat zij een zeer gewelddadig klimaat beschrijven in hun land dat al jaren aan de gang is en er een voortdurende stress is bij verplaatsingen. De stelling dat het gevaar er ook was vóór het incident, kan bezwaarlijk volstaan ter verschoning aangezien noch verzoeker noch verzoekster eerder door een bendelid van MS 13 aldaar aangesproken werd.

Waar verwezen wordt naar de kwetsbaarheid van verzoekster ter verklaring van de vaststelling dat zij het adres van haar schoonouders niet meer kon geven, kunnen verzoekers ook niet overtuigen. Zoals hoger reeds werd vastgesteld liggen er geen medische attesten voor waaruit blijkt dat verzoekster cognitieve problemen heeft en niet in staat is desbetreffend verklaringen af te leggen. Ook stress biedt geen afdoende verklaring voor een dergelijk frappant gebrek aan kennis. Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het onderhoud, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Indien verzoekster er werkelijk is ondergedoken gedurende vijf maanden kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij weet in welke wijk zij zich toen bevond, zeker aangezien zij zich nog dagelijks vanuit deze wijk verplaatste naar haar werkplaats en dit zich kan blijven herinneren.

Verzoekers geven verder aan dat ingegaan werd op de verklaringen van verzoekster inzake het seksuele misbruik en verzoekster geeft aan dat zij dit trauma uit haar jeugd liever niet had besproken.

De Raad stelt vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11) gepolst werd naar haar psychologische gezondheid, waarbij zij naast het reeds aangekaarte bendegevecht zelf het seksueel misbruik waarbij zij het slachtoffer werd ter sprake bracht. Voorts werd verzoekster de open vraag gesteld of zij hierover wat meer kon vertellen, waarop zijn eenvoudig ook ontkennend had kunnen antwoorden indien dit voor haar moeilijk lag. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt geenszins dat verzoekster op enigerlei wijze onder druk werd gezet hierover te praten. Hoewel verzoekers aangeven dat verzoekster, door dit onderwerp aan te kaarten tijdens het persoonlijk onderhoud, destabiliseerde waardoor zij moeite had de vragen die hierna aan bod kwamen te beantwoorden, blijkt zij zelf dit onderwerp te sprake te hebben gebracht en bij een volgende vraag hierover verdere toelichting te hebben verschaft. Hoewel verzoekers niet nader toelichten op welke wijze verzoekster moeite had te verdere vragen te beantwoorden stelt de Raad vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster in staat blijkt te antwoorden op de gestelde vragen, zoals data van vertrek uit El Salvador en aankomst in België, alsmede een overzicht te geven van de redenen van vertrek en gerichte vragen desbetreffend (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 11, 12, 13, 14). Ook gaf verzoekster noch haar advocaat aan problemen te hebben met het verdere verloop van het gehoor en niet in staat meer te zijn verklaringen af te leggen. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werden er noch door verzoekster noch door haar raadsman opmerkingen gemaakt (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 14).

Met hun vaag en algemeen betoog over *“een gebrek aan inrekeningname van de culturele context van hun dossier”*, wat volgens hen onder andere zou hebben geleid tot een buitensporige bewijslast op hun schouders, brengen verzoekende partijen verder geen concrete en afdoende argumenten of elementen aan die een ander licht vermogen te werpen op de hoger aangehaalde pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers en volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde aannemelijk maken.

Indien, zoals *in casu*, is vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partijen voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees, is een verder onderzoek van de materiële bestanddelen van de vluchtelingdefinitie niet langer noodzakelijk.

Verzoekers stellen ook zestien documenten te hebben verzameld die de volgende elementen aantonen:

- *“identiteitsdocumenten: identiteit + geboorteaktes*
- *Huwelijk: huwelijksakte*
- *Reisroute*
- *Zwangerschap + miskraam*
- *Tewerkstelling en ontslag bij La Geo”*

Volgens verzoekers worden deze documenten niet valabel opzijgeschoven noch op niveau van authenticiteit weerlegd en tonen dus bovenvermelde elementen aan of functioneren tenminste als begin van bewijs. Daarnaast menen verzoekers dat de verwerende partij op hen geen buitensporige bewijslast op hun schouders kan leggen door bewijs te eisen van elk element van de zaak.

Met dergelijke betoog gaan verzoekende partijen volstrekt voorbij aan de pertinente vaststellingen met betrekking tot deze documenten die voor de duidelijkheid hier worden hernomen:

“De door u en uw echtgenoot neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. In verband met uw paspoort; het paspoort van uw echtgenoot; het paspoort van uw dochter; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw echtgenoot; uw geboorteakte; de geboorteakte van uw echtgenoot; de geboorteakte van uw dochter; uw uittreksel uit het strafregister; het uittreksel uit het strafregister van uw echtgenoot en jullie huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze documenten enkel informatie bevatten omtrent jullie identiteit, nationaliteit en verwantschap, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het overzicht van jullie reisroute van San Salvador naar Brussel van het reisbureau Asetur en de vliegtickets tonen dan weer enkel aan dat jullie vanuit San Salvador naar Brussel zijn gevlogen, hetgeen evenmin in deze beslissing wordt betwist. Voor wat betreft de medische documenten in verband met uw zwangerschap en uw miskraam dient te worden opgemerkt dat deze documenten enkel aantonen dat u zwanger bent geweest en een miskraam hebt gehad, ook dit wordt in deze beslissing niet betwist. Deze documenten kunnen echter niet worden gebruikt om aan te tonen dat deze miskraam werd veroorzaakt door de bedreigingen die u op 1 juni 2019 zou hebben gekregen. Er dient immers te worden opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Voor wat betreft de financiële documenten dd. 30.11.2019 die betrekking hebben op jullie ontslag bij La Geo dient ten slotte worden opgemerkt dat jullie ontslag bij La Geo en de ontslagvergoeding die jullie vervolgens kregen, niet wordt betwist in deze beslissing. Uit het psychologische attest dd. 09.02.2021 blijkt dan weer enkel dat uw echtgenoot op die datum een afspraak had bij een psycholoog in België, hetgeen evenmin ter discussie staat.

Wat betreft de verwijzing van uw echtgenoot naar enkele documenten die via de advocaat aan onze diensten zouden worden bezorgd (dient te worden opgemerkt dat deze documenten onze diensten nooit bereikt hebben. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een verzoek rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenoot dat deze documenten (documenten in verband met het huis van uw schoonvader, betalingsbewijzen van water en elektriciteit, de auto van uw echtgenoot), geen verband houden met uw beweerde vervolging door een bendelid van MS 13.”

In de mate verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal de neergelegde documenten niet valabel opzijgeschoven heeft noch op niveau van authenticiteit weerlegt, gaan zij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name bijvoorbeeld wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de voormelde gedane vaststellingen.

Waar verzoekers aanvoeren dat de neergelegde documenten de bovenvermelde elementen aantonen, stelt de Raad vast dat hiermee de vaststellingen van de commissaris-generaal worden bevestigd. Verzoekers slagen er dan ook niet in afbreuk te doen aan de desbetreffend gedane vaststellingen, noch tonen zij aan op welke wijze deze documenten in hun hoofde een vrees voor vervolging en/of reëel risico op ernstige schade zouden kunnen aantonen.

De Raad ziet overigens geen motivering in de bestreden beslissingen waaruit blijkt dat de commissaris-generaal concludeert tot *“het bewust achterhouden van informatie om de analyse van het dossier te belemmeren”* om verzoekers *“in een slecht daglicht te plaatsen”*, waardoor dit argument niet ernstig noch relevant is.

Hetzelfde wordt opgemerkt waar verzoekers stellen dat zij een klacht indienden en hiervoor met de dood werden bedreigd, dat er zodanig veel stuk op hen wordt gelegd om de klacht terug te trekken waardoor zij zich niet meer aanboden bij de politie, dat verzoeker een *“testigo criteriado”* neerlegt die een soortgelijke situatie situeert, dat de bestreden beslissing niet weerlegt dat een klacht werd ingediend en de schuldige nooit werd aangehouden en dat verzoeker duidelijk aangaf vervolgd te worden door het feit dat hij bescherming inriep van de lokale overheden. Ook desbetreffend kan niets in de motivering van de bestreden beslissingen of in de administratieve dossiers worden teruggevonden. Uit de notities van de persoonlijke ouderhouden blijkt overigens dat zowel verzoeker als verzoekster uitdrukkelijk ontkenden

ooit naar de Salvadoraanse autoriteiten zijn gestapt en dit uit angst voor de rechtstreekse bedreiging van het bendelid (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 16; Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 13).

Verzoekende partijen betogen vervolgens dat de bestreden beslissingen getuigen van “*een volledig gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier*”. Verschillende elementen worden volgens hen steeds weer met een westerse bril geïnterpreteerd, zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat, wat onder andere zou hebben geleid tot een buitensporige bewijslast op hun schouders. De vereiste om rekening te houden met de culturele context maakt volgens hen deel uit van de basisbeginselen die doorheen de asielprocedure dienen te worden toegepast, in welk verband zij artikel 15, derde lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) aanhalen.

In tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift trachten voor te houden, wordt van hen niet verwacht dat zij voor de handelingen van hun belagers een verklaring kunnen bieden. Wel wordt van hen verwacht dat zij een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken, op basis van bewijskrachtige stukken en voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen. Het betoog van verzoekers is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het geheel van voormelde motieven van de bestreden beslissingen, stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoekende partijen de problemen die hen ertoe zouden hebben aangezet hun land van herkomst te verlaten niet aannemelijk maken. De algemene kritiek dat de bestreden beslissingen getuigen van “*een volledig gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier*” en dat verschillende elementen “met een westerse bril” worden geïnterpreteerd “zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat” is niet afdoende in het licht van de concrete en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en door verzoekende partijen niet worden weerlegd of ontkracht.

De loutere verwijzing naar hun verklaringen, hun vrees voor zichzelf en hun twee kinderen, het aldaar aanwezige bendegeweld en de werking van de bendes, algemene informatie desbetreffend en naar het hebben van risicoprofielen en algemene informatie hierover volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hieromtrent in gebreke.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas is ook het betoog dat hun vrees nog steeds actueel is stellende dat een jongeman die dichtbij El Pino woonde een collega van verzoeker heeft benaderd en naar verzoeker heeft gevraagd en dat verdachte personen “*kopen [...] in de nabijheid van het huis die verzoekers schijnen te zoeken*” niet bij machte om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekers wijzen op het risico van terugkeerders naar El Salvador na een verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Daarbij stippen verschillende bronnen aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25).

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar in de COI Focus van 13 juli 2021 wordt verwezen, handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten. In dit rapport wordt een duidelijk verband vastgesteld tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bende geweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden gevisieerd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (HRW, p. 29 e.v; COI Focus 13 juli 2021, p. 18). Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, wordt niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bende gerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende gerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven of dat zij als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoekers zo lang in België hebben verbleven dat zij niet meer bekend zouden zijn met ongeschreven regels.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu de beweerdde problemen met een bende niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te

maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moet terugkeren naar hun land van herkomst.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Gelet op voorgaande oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen er niet in slagen om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade.

De voorgelegde documenten worden niet aangevuld en geruggesteund door geloofwaardige verklaringen. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers' verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers' vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien verzoekers in het verleden reeds werden vervolgd, of reeds ernstige schade hebben ondergaan, of reeds rechtstreeks zijn bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoekers de beweerdde problemen met de bende niet aannemelijk maken gelet op de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen hierover. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kunnen worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen

2.4. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie

duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 9-14).

In die zin beaamt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt bevestigd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dan ook niet van toepassing.

Hoewel ter terechtzitting gesproken wordt over de noodtoestand die op 26 maart 2022 in El Salvador voor één maand werd uitgeroepen nadat er meer dan 60 moorden plaatsvonden op één dag, blijkt deze plotse toename van het aantal moorden een eenmalige gebeurtenis te zijn. Verzoekers tonen hiermee niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Met het algemeen betoog dat de situatie in El Salvador precair is, het bendegeweld er welig tiert onder verwijzing van algemene landeninformatie tonen verzoekers immers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad onderstreept tot slot dat de door verzoekers aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Verzoekers tonen bovendien niet aan in welke mate hun situatie gelijk is met de situatie van de personen in de aangehaalde rechtspraak.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden

hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF